

మొదటి భాగము:

మర్నాడైన నరుడు

భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతుందో మనలో చాలా మంది తెలిసికోగోరుతారు. ముందు ఏం జరుగుతుందో చెప్పగలమనే జోస్యలు కొన్ని రంగాలలో ప్రసిద్ధులై ఉంటారు. మనం ఉత్కంఠగా ఉన్న రచనను చదివేటప్పుడు, ఏమి జరుగబోతుందో కనుగొనడానికి చివరి పేజీలు తిప్పిచూస్తాం. మరణానంతరం ఏమి సంభవింపబోతుందో మనలో చాలా మంది తెలిసికోగోరతారు. ఈ జీవితాన్ని దాటి వెళ్లేటప్పుడు, మనం చివరి పేజీలు తీసి చూడవచ్చుననే మంచి వార్త మనకుంది. మనం తెలిసికోగోరేదంతా దేవుడు బయలు పరచలేదు. కాని మరణ ద్వారం గుండా మనం దాటివెళ్లేటప్పుడు, ఈ జీవితానంతరం ఏమి జరుగనుందో తెలిసికొనునంతమట్టుకు ఈ గొప్ప జీవిత నాటకంలో ఏమి జరుగనుందో ఆయన బయలుపరచాడు.

“బ్రదికి యుండువారు తాము చతురని” ఎరిగియుండగా (ప్రసంగి 9:5), మనం ఎంతకాలం బ్రదుకుతామో మనకు తెలియదు. అనిశ్చయమైనదని ఎరిగి కూడ మనం జీవితం కొరకు ప్రయాసలో ఎక్కువ కాలం గడుపుతాం, చావు ఖాయమని ఎరిగి కూడ అందుకు సిద్ధపడడంలో జాప్యం చేస్తాం.

మరణంలో మనం ఎందుకు అక్కరను కనుపరచాలి లేక మరణానంతరం ఏమి జరుగుతుందో ఎందుకు పట్టించుకోవాలి? మరణానుభవం ఎలా ఉంటుంది? అది మనలను ఎలా బాధిస్తుంది? ఈ ప్రశ్నలకు జవాబులను అర్థం చేసుకుంటే, మరణంపట్ల మన భావాలను, మరణం పట్ల మన వైఖరిని దిద్ది, మనకు నిరీక్షణను ప్రసాదించి, మనం జీవించే విధానంపై ప్రభావాన్ని కనుపరచి, మరణానికి సిద్ధపడేలా చేస్తుంది.

ఈ భాగంలో మన మర్నాడైన, మనం నిర్మింపబడిన రీతి, మరణమందు ఏమి జరుగుతుంది, మరణానంతరం మన నమ్మిక, మరణించిన వారి మధ్యస్థపు, అంటే మరణానికి పునరుత్థానానికి మధ్య మానవ ఉనికి అనేవాటిని మనం ఆలోచన చేద్దాం.